

ALEŠ ŠTEGER

Függőlegesen

Örökre vakon túrunk a csatornáknak.
Egymás után, libasorban,
Önmagunktól távol, függőleges irányokban.
Némán és iszonyodva, mintha az,
Amire lábunk alatt folyton fülelünk,
Kimosná nyelvünket, tudatunkat és lényünket, a csövek sötétjébe
Sodort erőtlen vakondoknak.

Némelyek azt remélik,
Egy napon vagy éjjelen kikaparják mélyüket,
S visszatálnak a felszínre,
Ám még a fekáliás csatornák legutolsó öre is tisztában van azzal,
Hogy Egy törvény választja ketté
az emberi lelket a csatornától.

A kamera, amit a múlt héten csúszttak le
A lakónegyed előtti gödörbe,
Bevándorolta a holtan sikamló tájakat,
A cső végén elágazásba ütközött,
Mely kettéválasztotta a csövet,
Ezek végén újabb kanyar következett,
S így tovább a végtelen labirintusban.
A felügyelő rá sem hederített.
A kamerát sosem engedték túl mélyre,
nehogy örökre elakadjon a szennyben.

Az éden az égre nyíló szobám falához van láncolva.
Időnként, amikor nem tudok elaludni, a falra tapasztom a fülem,
Hallgatom a csillagok morajlását a csőben
És az elnémulás ritka pillanatait várom,
És az isteni sár kegyelemként szakad könnyörgésünkre,
A csatornáknak sínylődőkre. Örökre.

Kulcsok nyomában

Zsebedben a lyukak gyorsabban szaporodtak
a halálos vírusoknál.
Könnyen észrevettük a megmunkált fém fényét a reggeli harmatban,
Vagy villanását, amikor a sötétben rávilágít
a zseblámpa.
Lényegtelen volt, melyik ajtókat nyitogatták vele.
Kezeidben ugyanúgy elrothad a százéves kulcs,
öntött fémből,
Mint a tollaskulcs, *Emona Merkur Ptuj* feliratú nagy kulcstartóval.

Felelőtlen kölyökként ismertelek,
Aki túlzottan is félt a szimpla megoldásoktól
És az új terek gyors felfedezésétől,
Most a kulcsok elvesztését
Egyre inkább a túlélés mély értelmű taktikájaként fogom fel.

A végzetes átok akkor kezdődik,
Amikor hosszú idő után
A rozsdás szerkezet felenged,
S megnyikordulnak az ajtók.
Amikor rájössz, semmi sincs abból,
Amiről álmodtál, reméltél, hittél.

Az új terek pusztán a régiek gyatrább ismétlései.
Ott, ahol minden elpusztult, megfordulsz,
Kotorászol az utolsó kulcs után.
A visszatérés kulcsa. Sehol.